

Sygn. akt V U 768/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 18 października 2016 r.

Sąd Okręgowy - Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Legnicy

w składzie:

Przewodniczący: SSO Adrianna Mongiallo

Protokolant: star. sekr. sądowy Klaudia Treter

po rozpoznaniu w dniu 18 października 2016 r. w Legnicy

sprawy z wniosku F. L.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L.

o wysokość emerytury

na skutek odwołania F. L.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L.

z dnia 27 maja 2016 r.

znak (...)

oddala odwołanie

Sygn. akt V U 768/16

UZASADNIENIE

Decyzją z 27 maja 2016r., znak: (...), Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L. po rozpatrzeniu wniosku F. L. odmówił ponownego ustalenia wysokości emerytury na podstawie art. 110a ustawy z 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych wskazując, że po przyznaniu emerytury wnioskodawca nie podlegał ubezpieczeniom emerytalno-rentowym.

Odwołanie od powyższej decyzji złożył wnioskodawca F. L. podając, że korzysta ze świadczenia emerytalnego od 17 lutego 2005r., wwpw liczony z lat kalendarzowych 1993-2002 wynosi 278,93%, a z lat 1996-2005 251,83 % i jest wyższy niż 250%. Spełnia wszystkie przesłanki do przeliczenia emerytury na podstawie art. 110a ustawy emerytalnej, gdyż przepis nie wymienia warunku podlegania ubezpieczeniom społecznym po przejściu na emeryturę. Wnioskodawca w 2005r. po przejściu na emeryturę otrzymał świadczenia pracownicze, od których odprowadzone zostały składki na ubezpieczenia społeczne.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie podając, że zgodnie art. 110a ustawy emerytalnej wysokość emerytury oblicza się ponownie od podstawy wymiaru ustalonej w sposób określony w art. 15, z uwzględnieniem art. 110 ust. 3, jeżeli do jej obliczenia wskazano podstawę wymiaru składki na ubezpieczenie społeczne lub ubezpieczenia emerytalno-rentowe na podstawie przepisów prawa polskiego przypadającą w całości lub w części po przyznaniu świadczenia, w wskaźnik wysokości podstawy wymiaru przed zastosowaniem ograniczenia, o którym mowa w art. 15 ust. 5, jest wyższy niż 250%. Wnioskodawca był zatrudniony w (...) S.A. Oddział Huta (...) w O. do

16 lutego 2005r. Po ustaniu zatrudnienia, tj. od 17 lutego 2005r. została mu przyznana emerytura. Wnioskodawca po przyznaniu emerytury nie podlegał ubezpieczeniom emerytalnemu i rentowym, zatem brak było podstaw do przeliczenia emerytury z uwzględnieniem art. 110a ustawy emerytalnej. Wskazane przez wnioskodawcę w odwołaniu wskaźniki 278,93% i 251,83% nie mogą być przyjęte do przeliczenia emerytury zgodnie z art. 110a, ponieważ zostały ustalone z uwzględnieniem wynagrodzenia stanowiącego podstawę wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne z okresu przypadającego przed dniem przyznania świadczenia.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Wnioskodawca F. L. urodził się (...)

Decyzją z 7 marca 2005r., znak E (...), (...) Oddział w L. przyznał ubezpieczonemu prawo do emerytury od 17 lutego 2005r., tj. od dnia następnego po rozwiązaniu stosunku pracy. Do ustalenia podstawy wymiaru emerytury ubezpieczonego organ rentowy przyjął przeciętne miesięczne wynagrodzenie z okresu 10 lat kalendarzowych od stycznia 1993r. do 31 grudnia 2002r. Wskaźnik wysokości podstawy wymiaru wyniósł 278,93% i został ograniczony do 250%. Wnioskodawca był zatrudniony w (...) S.A. Oddział Huta (...) w O. do 16 lutego 2005r. Po tej dacie nie kontynuował zatrudnienia i nie podlegał ubezpieczeniom emerytalno-rentowym.

Decyzją z 24 czerwca 2015r. po rozpatrzeniu wniosku o emeryturę po osiągnięciu powszechnego wieku emerytalnego (...) Oddział w L. przyznał wnioskodawcy emeryturę od 1 czerwca 2015r., obliczoną na podstawie art. 26 ustawy emerytalnej. Jednocześnie poinformowano wnioskodawcę, że emerytura ta jest mniej korzystna i wypłacane będzie świadczenie dotychczasowe o symbolu E jako korzystniejsze.

Wskutek przedłożenia przez wnioskodawcę 31 marca 2016r. zaświadczenia o wysokości wynagrodzeń wypłaconych przez zakład pracy za rok 2005, decyzją z 25 kwietnia 2016r. organ rentowy na podstawie art. 111 ustawy emerytalnej przeliczył podstawę wymiaru świadczenia uwzględniając dokonane wypłaty za 2005r. Dotychczasowy wwpw 278,93% był wyższy od nowo obliczonych wskaźników (10-letniego - 251,83% i 20-letniego -250,97%).

Wnioskiem z 17 maja 2016r. ubezpieczony zwrócił się o przeliczenie emerytury w oparciu o przepisy ustawy z 5 marca 2015r. o zmianie ustawy o emeryturach i rentach z FUS, tj. art. 110a ustawy emerytalnej.

W załatwieniu ww. wniosku organ rentowy zaskarżoną decyzją z 27 maja 2016r. odmówił ponownego ustalenia wysokości emerytury na podstawie art. 110a ustawy o emeryturach i rentach z FUS wskazując, że prawo do emerytury przyznano wnioskodawcy od 17 lutego 2005r., a po przyznaniu świadczenia wnioskodawca nie podlegał ubezpieczeniom emerytalnemu i rentowym.

dowód : akta ubezpieczeniowe wnioskodawcy;

(...) S.A. Oddział Huta (...) w O. wypłacił wnioskodawcy w 2005r. następujące świadczenia : 1. za 2004r. - dopłatę 100% za niedziele i święta, wyrównanie wynagrodzenia za 2004r., nagrodę roczną 14-tą pensję, dodatkowa nagrodę roczną, nagrodę specjalną, nagrodę roczną Karta Hutnika, ubezpieczenie finansowane przez pracodawcę, zasiłek chorobowy. 2. za 2005r. - wynagrodzenie za urlop wypoczynkowy, ekwiwalent za deputat węglowy, ekwiwalent za niewykorzystany urlop wypoczynkowy, wyrównanie ekwiwalentu za niewykorzystany urlop, premię specjalną, nagrodę specjalną, wyrównanie wynagrodzenia za 2005r., wyrównanie wynagrodzenia za urlop wypoczynkowy, ubezpieczenie finansowane przez pracodawcę, zasiłek chorobowy, zasiłek opiekuńczy.

W 2006r. wnioskodawcy wypłacono za 2005r. nagrodę 14-tą pensję, dodatkową nagrodę roczną.

dowód : - informacja (...) S.A. w L., k. 22;

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie jest niezasadne.

W przedmiotowej sprawie istota sporu sprowadzała się do ustalenia, czy ubezpieczonemu przysługuje prawo do ponownego obliczenia podstawy wymiaru emerytury w myśl art. 110a ustawy z 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (t.j.: Dz.U. z 2015r., poz. 748 z późn. zm.).

Zgodnie z tym przepisem wysokość emerytury oblicza się ponownie od podstawy wymiaru ustalonej w sposób określony w art. 15, z uwzględnieniem art. 110 ust. 3, jeżeli do jej obliczenia wskazano podstawę wymiaru składki na ubezpieczenie społeczne lub ubezpieczenia emerytalne i rentowe na podstawie przepisów prawa polskiego przypadającą w całości lub w części po przyznaniu świadczenia, a wskaźnik wysokości podstawy wymiaru przed zastosowaniem ograniczenia, o którym mowa w art. 15 ust. 5, jest wyższy niż 250%.

Wysokość emerytury podlega zatem jednorazowemu ponownemu ustaleniu od podstawy wymiaru emerytury przeliczonej w myśl art. 110a ustawy emerytalnej, gdy zostaną spełnione łącznie następujące warunki:

1. do ponownego obliczenia podstawy wymiaru emerytury wskazano podstawę wymiaru składki na ubezpieczenie społeczne lub ubezpieczenia emerytalne i rentowe, przypadającą w całości lub w części po przyznaniu emerytury, tj. z okresu:

- kolejnych 10 lat kalendarzowych przypadających w ostatnich 20 latach kalendarzowych poprzedzających bezpośrednio rok, w którym zgłoszono wniosek o ponowne ustalenie wysokości emerytury od przeliczonej podstawy wymiaru,
- dowolnie wybranych przez emeryta 20 lat kalendarzowych, w których podlegał on ubezpieczeniu, przypadających przed rokiem zgłoszenia wniosku o ponowne ustalenie wysokości emerytury;

1. nowo ustalony wskaźnik wysokości podstawy jest wyższy niż 250%.

Wyjaśnić zatem należy przede wszystkim mechanizm przeliczenia emerytury na podstawie art. 110a ustawy. Przeliczenie świadczenia przysługuje bowiem ubezpieczonemu pobierającym świadczenia ze „starego systemu”, którzy po przyznaniu emerytury nadal pracowali. Aby móc na nowo obliczyć wysokość świadczenia (tj. na podstawie art. 110a, który obowiązuje od 1 maja 2015r.) trzeba wskazać okresy zatrudnienia, które przypadają w całości lub w części po przyznaniu emerytury, a nowo obliczony wskaźnik musi być wyższy od 250 % podstawy wymiaru świadczenia. W przypadku wnioskodawcy brak jest możliwości dokonania takich obliczeń, gdyż po przyznaniu świadczenia, tj. po 16 lutego 2005r. wnioskodawca nie podlegał ubezpieczeniom emerytalnemu i rentowym. Zgodnie z art. 13 pkt. 1 ustawy z 13 października 1998r. o systemie ubezpieczeń społecznych (tj. Dz.U. z 2015r., poz. 121 ze zm.) obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu, rentowym, chorobowemu i wypadkowemu podlegają pracownicy - od dnia nawiązania stosunku pracy do dnia ustania tego stosunku.

W błędzie pozostaje zatem ubezpieczony twierdząc, że nagrody i świadczenia związane z rozwiązaniem stosunku pracy, które otrzymał w 2005r. za 2004r. i 2005r. i które są związane z zatrudnieniem w tych latach oraz za te lata przysługują, powinny być przyjęte jako uzyskane w 2005r. po rozwiązaniu stosunku pracy tylko dlatego, że wówczas nastąpiła fizyczna ich wypłata. Zgodnie z § 6 zd. 1 rozporządzenia Rady Ministrów z 1 kwietnia 1985r. w sprawie szczegółowych zasad ustalania podstawy wymiaru emerytur i rent (Dz.U. z 1985 r. Nr 18, poz. 77 z późn. zm.), składniki wynagrodzenia pobierane w odstępach czasu dłuższych niż miesiąc oblicza się w stosunku miesięcznym i dolicza do wynagrodzenia z tych miesięcy zatrudnienia, za które wynagrodzenie to przysługuje. A zatem, jeśli ubezpieczony w 2005r. otrzymał m.in. nagrody roczne, nagrody specjalne, wyrównanie nagród rocznych za rok 2004 i 2005, wyrównanie wynagrodzenia za 2004r. i 2005r., to nie było żadnych podstaw aby wynagrodzenia te zakwalifikować jako podstawy wymiaru składki na ubezpieczenie społeczne przypadające po przyznaniu emerytury. Takie stanowisko wyraził też Sąd Najwyższy w uchwale z 8 stycznia 2007r.(I UZP 5/06, OSNP 2007/9-10/139). Wynagrodzenie to podlegało zatem doliczeniu do dochodów odpowiednio za 2004r. i za 2005r. - uzyskanych do 16 lutego 2005r., tj. przed przyznaniem prawa do emerytury i jako takie stanowiło podstawę wydania decyzji przeliczeniowej z 25 kwietnia 2016r.

Przyporządkowanie wypłaconych w 2005r. świadczeń znajduje również odzwierciedlenie w wydanych wnioskodawcy zaświadczeniach o zatrudnieniu i wynagrodzeniu - Rp7 za poszczególne lata.

Mając zatem na uwadze powyższe ustalenia i rozważania, wobec braku uzasadnionych podstaw, Sąd na podstawie art. 477¹⁴ § 1 k.p.c. oddalił odwołanie jako niezasadne.